

"בהתהוות"/ רותי וינשטין פאפוריש

ציוריה של רותי וינשטין פאפוריש סוחפים את הצופה למערבולת חושית של חוויות עמוקות משאירים אותו פעור פה נוכח עוצמת הרגש המוקרנת מהם.

מרבית העבודות מתייחסות למפגש עלום בין שתי דמויות, חצי מופשטות, היוצרות דיאלוג דרמטי רב עוצמה ביניהן. העימות הצבעוני הנוצר ביניהן אינו יכול להשאיר את הצופה אדיש. רותי וינשטין מציירת באובססיביות מרובה, אינה בוחלת בשום התפרצות של קו או צבע על מנת להמחיש את סערת ליבה. קיימת חלוקה ברורה בין שני חלקי העבודה. דמות אחת מייצגת את הגישה הפתוחה, העגולה, האנושית – השנייה מייצגת עולם סגור ומסוגר, דמות ממוסגרת וכלואה בעולם מנוכר ומורחק. לעיתים נוצר מצב של צפייה של הדמות הפתוחה בזו הנעולה, מצב חריף המקצין את העימות ביניהן.

עולם מלא של דימויים סמליים קונבנציונליים ממלא את יצירותיה של רותי וינשטין, חלקו מביע יחס ותגובה, יכול אולי להתפרש בעין המביט בו, כמעין ביקורת והתרסה, לנעשה מחוץ לתחומי עולמה של היוצרת. בתערוכה מוצגים שני ציורים בגווני שחור, לבן, אפור – עבודות שציורו בפורמט קטן ומרובע. ציור אחד מגלה סערה סוחפת וכאוטית, נראה כדימוי הלקוח מתוך ה"סערה" של ויליאם שיקספיר. מערבולת ענקית של אנרגיה מאפיינת את מרבית חלקיו של הציור. העבודה השנייה בצמד חושפת עולם שקט, סערה שנדמה, בית עם גג קונבנציונאלי – שקט שחזר אל מקומו. המצב הדיכוטומי הקיים והמונצח בכל יצירותיה של וינשטין פאפוריש חוזר אל קדמותו.

אלמנט דומיננטי ביצירתה המתמשכת של רותי וינשטין הנו המעגליות האינסופית היכולה לסמל המשכיות והתמודדות יומיומית במשברי הזמן והחיים שהיא חלק מהם. המעגלים הסבים על צירם ממלאים כל חלק בעבודות רבות הצבע והגוון, יוצרים דינאמיקה ותנועה לירית שאינה פוסקת אף לרגע. בכל הציורים מתערבבים זה בזה נופים חצויים, דמויות סמליות, מעין עולם אלגורי שלעולם לא יתפרש עד תומו. על פי משנתו של מרסל דושן – מחצית מן היצירה נשאר לנצח לפרשנותו האישית של צופה ביצירה. נראה, כי רותי וינשטין דוגלת ביסוד זה ומאמצת אותו אל עבודותיה.

הצפייה ביצירותיה של רותי וינשטין אינה קלה כלל עיקר. הצופה מוזמן להתעמת עם הדימויים הטיפוסיים שהיא יוצרת ומעצבת, להתלוות למסע פנטסטי של סמלים - העובדים, כאמור, גם על השכל, אך גם ובוודאי על הרגש. באחד מציורי התערוכה, האהוב במיוחד על היוצרת, היא מעצבת ציור דמוי פרי כחלחל, חצוי לשני חלקים. בכל תחום, כמו בחלקי גרעין וזרע, היא ממצבת דמות אחת ויוצרת עימות תיאטרלי רב עוצמה ביניהן. זוהי התמצית של עבודתה וזו גם הסכמה הבונה את מרבית עבודותיה. בתערוכה מוצג גם פסל צבעוני, סוריאליסטי, במידה מה, בנוי בסגנון, המאפיין את כל ציוריה, פסל תלת ממדי זה מורכב משורה של דימויים קולאז'ים אנושיים, הבונים את עולמה של היוצרת. עבודה זו יכולה לסמל יותר מכל את עובדת היותו של הקהל בתערוכה מוזמן להצטרף למקבץ האנשים הלוקחים חלק בסיפורי חייה ויצירתה של האמנית.